

cròniques

Nous terrenys a la Moixina | L'Ajuntament d'Olot adquireix més terrenys de la zona de la Moixina, que és un paratge emblemàtic, i ara tindrà gairebé deu hectàrees de camps i boscos per garantir-ne la protecció. Així es donarà continuïtat al Catàleg de biodiversitat de la Moixina i el Parc Nou iniciat l'any 2015 entre el parc natural, SIGMA i l'Ajuntament d'Olot. L'objectiu és inventariar la rica varietat biològica de la zona per poder-la protegir i promocionar degudament, recuperant espècies singulars de la zona com és el roure pèrol. La suma de les propietats públiques de la Generalitat i de l'Ajuntament sumarien un total de 94.000 metres quadrats. Caldria aplicar mesures semblants de protecció i compra pública a altres espais de la ciutat, com per exemple els volcans Montsacopa i Garrinada.



>> Productes d'interiorisme i decoració de NEAC Deco. (Foto: NEAC DECO)

De fer sants a fer tiradors de cervesa | L'Art Cristià és una empresa que fa cent quaranta-quatre anys que produeix imatgeria religiosa d'una qualitat molt considerable, cosa que li ha significat ser l'única empresa del sector que continua activa en aquesta especialitat. Actualment, produeixen imatges de sants i tenen una bona cartera de clients interessats a adquirir-ne, sobretot a l'exterior. Però l'empresa s'ha anat reconvertint i ha buscat mercats nous per oferir els seus coneixements eminentment artesanals, amb uns treballadors d'una gran professionalitat, entre els quals hi ha un bon nombre de persones joves que continuen emmotllant, retocant i pintant les figures. Ara volen aprofitar els mateixos processos per fer altres productes d'interiorisme i decoració, i tenen una altra marca pròpia, NEAC

Deco, que és un taller artesà que fusiona tradició i història. Comercialitzen uns tiradors de cervesa de gran qualitat, en petits tiratges, per a un tipus de clients selecte. També han modificat les ales d'àngel per fer centres de taula o aguantadors d'espelmes. És una empresa viva i activa que, sense deixar de fer els sants, ha adoptat altres sortides empresarials. Tot un model per seguir.

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

I la vida passa... | Aquesta tardor passada va morir el bisbe emèrit Carles Soler amb noranta-un anys. La Diòcesi de Girona continuava (en el moment d'escriure això, poc abans de Nadal) sense bisbe, tot i els rumors insistents sobre la imminent designació i, fins i tot, amb noms concrets sobre la taula. També recordem des d'aquí l'amic Joan Domènech, escriptor i president de la Fundació Prudenci Bertrana, que ens va deixar el novembre passat. Les inquietuds espirituals van tenir també reflex en la celebració de la Hanukkà, la festa jueva de la llum, al Museu d'Història dels Jueus.

En un entorn més mundà, la Llibreria 22 va celebrar els quaranta-cinc anys d'existència. Enhorabona! Els que estimem els llibres tenim encara alguns establiments ben dignes a la ciutat (cada cop menys) per fullejar en viu els nostres candidats a ocupar lleixa i evitar-nos així la consulta virtual

i freda via Amazon, mentre puguem. Les llibreries i parades de llibres de segona mà també ens ajuden, als nostàlgics del paper, a anar passant...

D'altra banda, altres municipis del Gironès continuen amb una bona dinàmica en el terreny dels espectacles i de la cultura: Salt i Bescanó van oferir obres de primera qualitat dins del Temporada Alta, com ara *Fitzroy*, una comèdia de Jordi Galceran que està recollint un gran èxit de públic. I Sant Gregori no es va quedar enrere amb la seva Mostra d'Espectacles Familiars, que enguany ha arribat a la divuitena edició.

Ciència i patrimoni | A Cassà de la Selva, l'historiador i arqueòleg Xavier Niell ha presentat un treball d'actualització del patrimoni etnològic i arqueològic del municipi. Es veu que el catàleg vigent fins ara, que incloïa diversos jaciments i punts d'interès per a futures prospeccions, contenia alguns errors i no completava alguns aspectes que s'havien de tenir en compte. Bona feina, doncs, ja que amb aquest catàleg es podran protegir més acuradament els indrets on se sap positivament que hi ha materials ibèrics. I no solament això: en el seu treball, Niell indica diversos elements etnològics que requereixen una restauració i dels quals caldria fer més difusió, com ara la canalització de Can Vilallonga.

Del terreny encara més purament científic, recollim la notícia que s'han tret a licitació les obres de reforma del xalet Soler, al carrer de Barcelona. L'edifici, construït en els anys quaranta per l'arquitecte Ricard Giralt, acollirà la Casa de la Tecnologia i el Museu



>> Els diumenges, les parades de llibres i col·leccionisme sempre tenen afluència.

de les Matemàtiques. Esperem, doncs, que surtin els números: la primera fase del projecte té un cost de gairebé un milió i mig d'euros.

Viure bé a Girona | A Girona ciutat, continuen els problemes entorn de la gent sense sostre, per bé que s'ha tornat a engegar, aquest hivern, el Pla de Fred. Consisteix a habilitar l'espai de l'antiga UNED per acollir-hi un màxim de quaranta-cinc persones, fins que torni el bon temps. Una expressió, aquesta del «bon temps», que perd ràpidament el significat original, i que ara més aviat es podria aplicar a una desitjada tongada de llevatades que s'endugessin la sequera que patim.

Això sí, sempre ens quedarà l'optimisme de ser, entre vint-i-cinc, la catzena ciutat petita on es viu millor del món, segons la revista anglesa *Monocle*. Els seus responsables addueixen que Girona és un bon lloc per obrir negocis, que té bona gastronomia i bones connexions, i que és a un pas de la Costa Brava. Sí. Què han de dir els britànics, que tenen la pluja i l'aigua que volen?

EL PLA DE L'ESTANY

Text i foto > XAVI XARGAY I OLIVA

L'Altell | Si L'Altell, la llibreria de Banyoles, fa cinquanta anys, vol dir que ens hem fet grans; però si L'Altell fa set anys que va celebrar els vint-i-cinc anys i ara en fa cinquanta, no només vol dir que ens fem grans, sinó que ens hi fem d'una manera estratosfèricament ràpida. Sí, ja ho sé: primer van celebrar que la llibreria exercia sobretot de llibreria i ara celebren que van començar el projecte de la Llibreria Escolar al carrer de la Canal, al costat de l'escola de la Vila, que es va acabar convertint en L'Altell. De fet, permeteu-me que ho confessi: acabo de saber que es deia Llibreria Escolar; per a mi sempre havia estat a Can Tortós. Ho van celebrar amb Miquel Aguirre i Josep Maria Fonalleras exercint de padrins; hi va haver pica-pica i un fragment teatral i una cançó. Ens hi vàrem aplegar un bon grapat d'amics, lectors. Miquel Aguirre ens va fer adonar d'aquest de-



>> Un moment de la celebració dels cinquanta anys de la llibreria L'Altell.

calatge temporal de què parlava, però ho va fer amb tanta gràcia que no ens hi vàrem capficar. Ha estat després, en pensar-hi tranquil·lament, quan m'he començat a posar nerviós: amb set anys n'he envellit vint-i-cinc! Però m'he calmat amb rapidesa, perquè, més enllà de canvis de lloc i de nom, la velocitat de la llum amb què passen els anys a L'Altell es deu a un fet molt simple: llegint ens passa el temps volant. Si L'Altell fa cinquanta anys vol dir que ens hem fet vells, i si no ens hem fet més savis no deu ser perquè L'Altell no ens ho hagi fet fàcil. Per molts anys.

L'Arriarem | La solidaritat arriba quan menys t'ho penses. Fa poc més d'un any, un jove de Fontcoberta, Marc Riera Castellà, va morir a causa d'un sarcoma d'Erwing, una mena de càncer molt agressiu. La família va decidir recordar-lo tot organitzant una marxa-cursa solidària pel pla de Martís: L'Arriarem. Hi havia l'opció de fer dos recorreguts, un de cinc quilòmetres i l'altre de deu. La participació gairebé va doblar el nombre d'habitants del municipi. I els diners recaptats (uns vuitanta mil euros) s'han destinat íntegrament a l'Institut de Recerca de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, centre referent en l'estudi de la malaltia i on va ser tractat en Marc.

EL RIPOLLÈS

Text > EUSEBI PUIGDEMUNT I PUIG

Aquesta crònica comença amb tres primeres nòtules de caràcter socioeconòmic. La primera fa referència al pressupost del Consell Comarcal per a l'exercici del 2024, que arriba als tretze

milions d'euros, i que vol prestar una atenció especial a les àrees de Joventut i Cultura i al tractament d'aigües residuals. La segona, a la situació de l'atur a la comarca que, en conjunt, presenta un repunt del 3,04 % respecte als registres de l'any 2022; segons dades del mes de novembre passat, al Ripollès hi havia registrades 846 persones aturades, que suposen una taxa comarcal del 6,97 %. I la darrera té el sector terciari com a protagonista, perquè han estat els serveis els encarregats d'impulsar el creixement econòmic ripollès, amb un increment que frega el 12%; malauradament, l'avenç en aquest sector s'ha enfosquit per les dades dels sectors primari i secundari, que constaten un lleu retrocés.

25N | A les poblacions de Campdevàdol, Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, Ribes de Freser, Camprodon i Planoles, el 25 de novembre passat s'hi van organitzar diferents actes per commemorar el Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència vers les Dones; val a dir que segons dades del SIAD del Consorci de Benestar Social del Ripollès, el novembre del 2023 ja s'havien atès més dones que no pas en tot el 2022.

Sequera | És un altre problema que afecta, sense excepcions, tota la comarca. En aquest sentit, les dades meteorològiques de precipitacions del mes de novembre passat confirmen la calor anormal per a l'època, així com la minva de pluges importants, amb uns registres que se situen a la meitat dels habituals. Pel que fa a la innivació, l'estació d'Ulldeter, a 2.410 m d'altura, ha constatat la tardor amb menys neu des que hi ha la sèrie històrica. Seguint en aquesta tònica d'eixutesa, la comarca va entrar, a finals de novembre, en la fase de preemergència per la sequera, amb tot el que això comporta.

Mercats i fires de Nadal | A una bona part dels pobles ripollesos s'aprofità el llarg aqueducte de la Puríssima per organitzar els ja tradicionals mercats de Nadal i altres activitats associades, com és el cas de Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, Ribes de Freser, Planoles, Campelles, Camprodon i la seva vall.

Pessebres als cims | Al Ripollès hi ha el costum, certament molt arrelat, que les associacions excursionistes de la comarca organitzin sortides per tal d'anar